

30.1.2015

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Θέμα: Αναφορά αριθ. 2377/2013, του G.J., γερμανικής ιθαγένειας, σχετικά με τη χρήση αναγνωριστικών ενωτίων για τον εντοπισμό ζώων

1. Περίληψη της αναφοράς

Ο αναφέρων πιστεύει ότι πρέπει να απαγορευτεί η χρήση αναγνωριστικών ενωτίων για τον εντοπισμό ζώων και να αντικατασταθεί με άλλες μεθόδους, όπως, για παράδειγμα, τα τσιπ παθητικής αναγνώρισης μέσω ραδιοσυχνότητας (RFID) ή η αποθήκευση δειγμάτων αίματος των ζώων. Υποστηρίζει ότι η τοποθέτηση ενωτίων μπορεί να προκαλέσει σημαντικό πόνο, δεδομένου ότι η διαδικασία περιλαμβάνει την αφαίρεση ενός τμήματος ιστού, και ότι τα ενώτια μπορούν επίσης να δημιουργήσουν εμπλοκή σε διάφορα αντικείμενα, τραυματίζοντας περαιτέρω τα αυτιά των ζώων και καθιστώντας αναγκαία την αντικατάσταση.

2. Παραδεκτό

Χαρακτηρίστηκε παραδεκτή στις 25 Σεπτεμβρίου 2014. Η Επιτροπή κλήθηκε να παράσχει πληροφορίες (άρθρο 216, παράγραφος 6, του Κανονισμού).

3. Απάντηση της Επιτροπής, που ελήφθη στις 30 Ιανουαρίου 2015

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 21/2004¹ του Συμβουλίου της 17ης Δεκεμβρίου 2003 για τη θέσπιση συστήματος αναγνώρισης και καταγραφής των αιγοπροβάτων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 και των οδηγιών 92/102/ΕΟΚ και 64/432/ΕΟΚ Σύμφωνα με τον ως άνω κανονισμό, τα αιγοπρόβατα πρέπει να αναγνωρίζονται κατάλληλα και ατομικά και όλες οι μετακινήσεις τους πρέπει να μπορούν να εντοπίζονται εντός και μεταξύ των κρατών μελών προκειμένου να διευκολύνονται οι έλεγχοι ενδεχόμενων ασθενειών σύμφωνα

¹ ΕΕ L 5, 9.1.2004, σ. 8.

με τους όρους της ενιαίας αγοράς.

Προς τον σκοπό αυτό, η εφαρμογή τουλάχιστον ενός συμβατικού ορατού ενωτίου είναι υποχρεωτική, ενώ ως δεύτερο αναγνωριστικό τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν εναλλακτικές μεθόδους αναγνώρισης, όπως στομαχικούς βόλους, διάφορα ηλεκτρονικά ενώτια, σφραγίδες στο μεσοκύνιο ή τατουάζ

Για τα βοοειδή, ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1760/2000¹ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 2000 ορίζει ότι για να καθίσταται δυνατός ο εντοπισμός των ζώων πρέπει σε κάθε αυτί των ζώων να τοποθετείται αναγνωριστικό ενώτιο εγκεκριμένο από την αρμόδια αρχή. Τα δύο ενώτια φέρουν τον ίδιο κωδικό αναγνώρισης, και χρειάζονται και τα δύο ενώτια για να είναι δυνατό να αναγνωρίζεται κάθε ζώο ατομικά και να διαπιστώνεται σε ποια εκμετάλλευση γεννήθηκε.

Η οδηγία 2008/71/ΕΚ² του Συμβουλίου της 15ης Ιουλίου 2008 για την αναγνώριση και την καταγραφή των χοίρων προβλέπει ότι τα ζώα πρέπει να σημαδεύονται το συντομότερο δυνατό και, οπωσδήποτε, πριν φύγουν από την εκμετάλλευση, μέσω ενωτίου ή τατουάζ που να καθιστά δυνατό να εντοπίζεται η εκμετάλλευση από την οποία προέρχεται το ζώο.

Η οδηγία 1998/58/ΕΚ³ σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία απαιτεί από τα κράτη μέλη να διασφαλίζουν ότι οι κύριοι ή κάτοχοι ζώων λαμβάνουν όλα τα εύλογα μέτρα για να εξασφαλίσουν την καλή διαβίωση των ζώων υπό τη φροντίδα τους, καθώς και να διασφαλιστεί ότι τα ζώα αυτά δεν υφίστανται κανένα περιττό πόνο, ταλαιπωρία ή τραυματισμό. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 21/2004 του Συμβουλίου ορίζει ότι τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε όλα τα πρόσωπα που είναι επιφορτισμένα με την αναγνώριση και την καταγραφή των ζώων να έχουν λάβει οδηγίες και υποδείξεις σχετικά με τις διατάξεις του κανονισμού και να διοργανώνονται κατάλληλα μαθήματα κατάρτισης.

Συμπέρασμα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι το σύστημα της ΕΕ για τον εντοπισμό και την αναγνώριση των βοοειδών, αιγοπροβάτων και χοίρων είναι ανάλογο προς τους στόχους του. Παρέχει τις βάσεις για ένα αποτελεσματικό σύστημα ανίχνευσης καθώς και υψηλές προδιαγραφές για την υγεία των ζώων και την ασφάλεια των τροφίμων στην ΕΕ. Τούτο μπορεί να επιτευχθεί μόνο με ένα εφαρμόσιμο και λειτουργικό σύστημα αναγνώρισης των ζώων που να επιτρέπει, μεταξύ άλλων, συχνές και ταχείες επαληθεύσεις της ταυτότητάς τους.

Βάσει των ανωτέρω, η Επιτροπή δεν δύναται να υποστηρίξει την αναφορά που ζητεί την απαγόρευση της χρήσης ενωτίων ως επίσημης μεθόδου για τον εντοπισμό ζώων.

---

¹ ΕΕ L204, 11.8.2000, σ. 1.

² ΕΕ L213, 8.8.2008, σ. 31.

³ ΕΕ L221, 8.8.1998, σ. 23.